

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/256/2018
Identifikačné číslo spisu:	7516203257
Dátum vydania rozhodnutia:	31.07.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:7516203257.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova č. 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému A. P., bývajúcemu v T., o zaplatenie 2 910,78 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 16C/192/2016, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 20. februára 2018 sp. zn. 6Co/253/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 27. marca 2017 č. k. 16C/192/2016-47 výrokom I. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 2.910,78 €, sumu 2,66 €, úrok v sume 182,41 €, úrok z omeškania v sume 1,42 €, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.910,78 € od 29.9.2015 do 22.3.2016, zo sumy 2.862,11 € od 23.3.2016 do 9.5.2016, zo sumy 2.855,75 € od 10.5.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 182,41 € od 29.9.2015 do zaplatenia tak, že žalovanému povolil žalované sumy, vrátane trov konania, splácať v pravidelných mesačných splátkach po 100 €, vždy do 30. dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného zaplatenia dlhu pod hrozbou straty výhody splátok. Výrokom II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Výrokom III. rozhodol, že žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.
2. Proti zamietajúcemu výroku, proti výroku o spôsobe plnenia a proti výroku o trovách konania predmetného rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 20. februára 2018, sp. zn. 6Co/253/2017 tak, že ho vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti ako vecne správny potvrdil a vo výroku o trovách konania a výroku o spôsobe plnenia ho zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.
3. Proti potvrdzujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktoré odôvodnila poukazom na § 421 ods. 1 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok

(ďalej len „CSP“), t. j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Vyčítala odvolaciemu súdu nesprávnosť jeho právneho záveru, že po zosplatnení úveru už veriteľovi neprislúcha nárok na odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky. Podľa jej právneho názoru trvá nárok na zaplatenie úroku od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, aj v prípade predčasného zosplatnenia. Navrhla preto rozsudok odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie v napádanom rozsahu zrušiť.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k dovolaniu žalobkyne uviedol, že s podaným dovolaním nesúhlasí.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), za ktorú koná jej zamestnanec s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b/ CSP, že ide o dovolanie, ktoré spĺňa náležitosti stanovené zákonom (§ 428 CSP), zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné ako neprípustné odmietnuť. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) uvádza nasledovné:

6. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Podľa § 422 ods. 1 CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada, b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

9. Citované ustanovenie obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci tzv. majetkovým cenom (ratione valoris). Limituje prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, keď, vychádzajúc z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenový znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie veci možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy.

10. V preskúmvanej veci je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, ktoré je tvorené ročným úrokom vo výške 17,90 % z istiny vo výške 2.910,78 € od 29. septembra 2015 do zaplatenia. V čase začatia dovolacieho konania (23. marec 2018) výška príslušenstva predstavovala sumu 1.294,72 €. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (26. február 2016) bola 405 € (podľa § 1 písm. a/ Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 279/2015 Z.z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2016). Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (4.050 €). Prípustnosť dovolania žalobkyne bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. c/ CSP vylúčená.

11. I keď v preskúmvanej veci išlo o tzv. spotrebiteľský spor, teda spor s ochranou slabšej strany, pre posúdenie prípustnosti dovolania neprichádzalo do úvahy uplatnenie nižšieho majetkového cenového zníženia, t. j. dvojnásobku minimálnej mzdy v zmysle § 422 ods. 1 písm. b/ CSP. Účelom zníženia majetkového cenového zníženia v sporoch s ochranou slabšej strany je totiž podľa dôvodovej správy k CSP zvýšená procesná ochrana slabšej strany, ktorou je v spotrebiteľskom spore spotrebiteľ. Táto zvýšená procesná ochrana spočíva v

sprístupnení dovolania i pri nižšej sume peňažného plnenia. Znížený majetkový cen­zus sa teda v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovoľa­teľom je neúspešný spotrebiteľ. Pokiaľ je však dovo­la­teľom neúspešný dodávateľ, pre posúdenie prípust­nos­ti dovo­la­nia platí majetkový cen­zus vo výške desať­násobku minimálnej mzdy. Táto interpretácia neodporuje princípu rovnosti zbra­ní, pretože je všeobecne zná­mou skutočnosťou, že rovnosť subjektov je v určitých sporoch (vzhľadom na postavenie strán) len fikciou, na ktorú zákonodarca v CSP reagoval tzv. pozitívnu diskrimináciou, t. j. osobitnou právnu úpravou sporov s ochranou slabšej strany. Za takéto spory sa považujú spotrebiteľské spory, antidiskriminačné spory a individuálne pracovné spory (§ 290 až § 323 CSP), pričom slabšou stranou v nich je spotrebiteľ, zamestnanec a diskriminovaný. Ochrana slabšej strany spočíva v tom, že sa jej priznáva viac práv za účelom docieľenia rovného postavenia s druhou stranou sporu, a teda dôsledného naplnenia princípu rovnosti zbra­ní (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu z 24. júla 2018 sp. zn. 6 Cdo 80/2017, ktoré bolo prijaté ako judikát na zasadnutí občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu dňa 6. júna 2019).

12. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovo­la­nie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol.

13. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovo­la­ní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.